

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 4.

Z KRAKOWA DNIA 13. STYCZNIA 1811 Roku W NIEDZIELE.

Z Madrytu d. 24. Listopada.

Generał Rey z liniowemi pułkami 52 i 58 myn i Polskimi pikinierami uderzył na korp s rokoszanow Blaka i pobił, przy czem zdobył kilka dział i wiele jeńców zabrał. Gdy officer wystany był ztem doniesieniem, ścigała jeszcze jazda nieprzyiaciela, który do Murcyi uciekał.

Dzisiejsza nasza gazeta zawiera wyrok pod d. 19 b. m. mocą którego nikt prowadzić nie może handlu i przemysłu, iak za pozyskaniem rocznego pozwolenia. Za pozwolenie takowe płaci się od 20 do 3000 realow podług obszerności handlu. Kto takowego pozwolenia nie ma, nie może zanościć skargi do sądu, ani zawierać kontraktow. Pozwolenia te powimy być corocznie do 15 Stycznia ponawiane.

Z Paryża d. 23. Grudnia.

Monitor ogłosił następujące doniesienia od woyska w Hiszpanii:

Oblężenie Kad. xu.

Zbudowana w San Lucarde Barame. da dywizya flotylji, odebrała rozkaz połączenia się z dywizją w porcie Santa-Maryja. Działanie to uskutecznione zostało w nocy z 31 Października na 1 Listopada. Kapitan liniowego okrętu Sairieux wypłynął z San Lucar z 14 armatnemi szalupami i 17 pomniejszych zbroynemi statkami i przybył d. 1 Grudnia do portu Santa Maryja. Rozbiła nam się jedna szalupa

lecz gdy ją nieprzyjaciel chciał opanować, zapaloną przez iey lud zosłała, który oddałit się potem na statku. Anglicy posłali potem wiele okrętow przeciw tej dywizyi, która połączyła swoje okręty w Rota. Kapitan Sairieux korzystał z pomyślnego wiatru i odpłynął z Rota. Po czynione były wszelkie przygotowania, dla ułatwienia iego przybycia do portu Santa Maryja. Lekka batterya szła za tą dywizją nad brzegiem. Nieprzyjaciel używał wszystkich sposobow, dla oderznięcia przynajmniey tylney strazy, i ułitował nawet zahaczyć niektóre statki; lecz nadbrzeżne batterye dawały tak potężnie do Anglikow ognia, iż musieli od swego zamysłu odstąpić. Szyki ich połomane zosłały; zatopiono im dwie armatne szalupy i kilka innych statkow i konwoy w szedł w oczach nieprzyiaciela do portu Santa Maryja, który musiał się z wstydem cofnąć. Strata nasza była tylko ieden zabity i 23 ranionych ludzi. Pierwsze to działanie oblegającej flotylji, która utworzoną zosłała w zajętych przez pierwszy korpuz porcie, czyni wielki honor smu morskemu pułkowi pod dowodztwem Kapitana Sairieux i oddziałowi żołnierzy morskich z gwardyi Cesarskiej pod Kapitanem Grivel. Pod czas napadu nieprzyiaciela widziano nieraz opuszczone przody iego szalup, iako też, że kilka naście tych-

ze szalup i musiały być linami ciągnięte. Nadzwyczajny nieład nieprzyjaciela okazywał wielką jego stratę. Zaraz po ukończoney walce cała flotylla w Santa Marya stanęła w linii. Składa się zaś z 30 armatnych szalup, 8 bombowych statków i 50 peniszow. Druga dywizya uzbroiona już prawie była w Puerto - Real, a trzecia, w kanałach Chiklany. Wnocy z 13 na 14 przeprowadzono od dywizyi w Santa Marya 30 statków do Trokadero i Puerto - Real, a nieprzyjaciel pomimo wszelkich przygotowań swoich nie mógł temu poruszeniu przeszkodzić. Przygotowania do oblężenia Kadyxu idą z naywiększym pośpiechem. Wojsko ma wszystkiego podobnie, a żadnych chorych. Mamy naygruntowniejszą nadzieję widzenia wkrótce Kadyx w ręku naszych.

Murcyą.

Blake uzbierał nowe kupy w prowincyi Murcyi, dla napastowania z boku 4go korpusu. D. 4 Listopada zajął Blake blisko z 10,000 ludzi stanowisko przy Almanzara. Jenerał Rey poczynił natychmiast przygotowania do uderzenia na niego. Gdy niedługo potem nadciągnął Jenerał Milhaud z swoją jazdą, tobiął zatem dowództwo i kazał na nieprzyjaciela uderzyć, nieczekaając na posiłki, które Jenerał Sebastiani prowadził. W momencie pobierane te kupy nikczemnych rokoszów zostały w nieład wprowadzone i z wszystkich stron porażone; 1000 jeńców, pomiędzy którymi około 40 officerow, 4 działa, 4 prochownice i 2 chorągwie dostały się w nasze ręce. Na placu poległo przeszło 1200 nieprzyjaciół, pomiędzy którymi brygadyer Hiszpańskich karabinierow. My nie mieliśmy iak 12 zabitych i

20 ludzi ranionych. Tysiąc 200 jazdy, 2 bataliony piechoty, 400 strzelcow i kompania lekkiej piechoty były wyłarczającemi do pobicia i rozproszenia korpusu Blake. Jenerał Milhaud ściga go żywo i nie dozwoli mu się połączyć.

Pułkownik Konopka 150 pułku pikinierow Polskich zabrat jeszcze w pogoni nieprzyjacielowi 50 ludzi i 2 kommissarzy.

Prowincya Leony.

Rozproszone w prowincyach Wala-dolidy i Leony kupy połączyły się w Sahagun z rokoszami różnych mieysc. Pułkownik Painterville chciał na nie w 350 jazdy i 300 Paryzkiej gwardyi przy Ceą uderzyć, lecz uciekły i 25 ludzi tylko zarabano. D. 24 ubito powtornie 150 ludzi, reszta uciekła i rozsypała się w gorach. Papiery i ekwipaże dowodczy tej kupy, d' Asedo zabrane zostały.

Dawna Kastylja.

Szczątki wypartych z Biskai i Nawarry rokoszów i łotrow mniemały, iż w gorach Soria znajdą schronienie i mieysce połączenia się. Zaczęły już nachodzić okolice Logrony. Jenerał Roguet wyruszył na początku Listopada przeciw nim. Po 20 dniowym szukaniu i trudnych marszach znaleziono nakoniec nieprzyjaciela w Belorado. Pułkownik Hrabia Solstein uderzył w galopie na jego środek w 200 ludzi lekkiej konnicy Polskiej i pikinierow Bergskich pomimo ognia zręczne bronie. Przelamanie i rozproszenie wszystkich kup było sprawą jedney chwili. Pomędzy temi, którzy uszli jazdzie, zrzędziła piechota okropną rzeź. Uciekający byli 3 godziny drogi ściganemi. Miasto, wzgorki i drogi były trupami zastane. Liczba zabitych wynosi przeszło 1000, i z wszystkich

tych połączonych kup nie uszło jak 300 ludzi.

D. 1 Grudnia 50 popisowych grenadyerow gwardyi napadnionych było przy Pancorbo od 300 konnych łotrow, których z utratą 13 ludzi do ucieczki przymuśli. D. 19 Listopada r zproszonych zostało przy Belmonte 1500 zbroynych chłopow z wielką stratą.

Prouinceva Salamanka.

D. 23 Listopada chciał Don Julian, którego kupa potem w Algeios wytopioną została, zabrać matą załogę w Fuentel Sauko, we wsi na drodze od Salamanki do Tora. Miejsce to osadzone było 50 Szwaycarami pod dowództwem P. Salis. Don Julian mając pod sobą 7 do 800 ludzi, kazał matą tę załogę do poddania się wzwąć; lecz P. Salis odrzucił wszelkie propozycye, zamknął się w koszarach i dawał potężnie ognia do nieprzyjaciela, który zapalił pobliskie domy, ażeby dostał się ogień aż do koszar. P. Salis kazał wycieczki czynić i ogień gasić. Pięciu ludzi posłał pod fizylerem Casoult na dzwonicę. Łotrzy żądali, aby się poddał, a gdy nie chciał, zapalili dzwonicę. Nieustraszony Casoult stanął potem z na wprost od dymu przyduszonymi swoimi ludźmi na murze dzwownicy. Nie iedząc i nie piąc waleczni Ci ludzie stali 66 godzin na swoim miejscu i dawali do nieprzyjaciela ognia poki im tylko ładunkow stało. Gdy nakoniec P. Rias, dowódzca miała Toro, dowiedział się o tym napadzie, pośpieszył natychmiast z 90 ludźmi, odparł łotrow i oswobodził waleczną załogę, która w przeciągu 66 godzinney walki z tylko zabitych i ranionych ludzi miała, gdy tym czasem strata rokoshanow wynosiła 10 ludzi zabi-

tych i 30 ranionych.

Arragonia.

Dowiedziawszy się Jenerał Suchet, iż regencya Walencyyska, chcąc korzyścić ziego zatrudnienia obłożeniem Tortosy, zebrała pod dowództwem Villa Campa i Carravaial 7 do 8000 ludzi, dla uczynienia dywersyi ku Saragoście, rozkazał Jenerałowi Chłopickiemu wyruszyć z 7 batalionami do Teruel. Villa Campie zabrano w drodze 3 officerow i 100 ludzi. D. 31 Października natrafił Chłopicki przy Alwentosa na tylną straż Carravaiala i zabrał iey wszystkie działa z przełazem, tudzież kompanią lekkiey artyleryi, wraz z 3 dowódcami nią officerami. Przeszło 60 mułow z ładunkami zginęło w przepaścistych skałach.

Sześć dział, 6 wyładowanych prochowych wozow, kuźnia, 50 skrzyń ładunkow, 100 koni lub mułow artylerycznych i 300 jeńcow zaprowadzono do Saragołsy. Gdy Jenerał Chłopicki odesłał to wszystko do Saragołsy, poszedł na wyszukanie Villa Campa. Znalazł go z 4000 ludzi przy Fuente Santa; stanowisku, które kraiowcy mieli za niezdobyte. Gora Fuente Santa przytyka do rzeki Guadalquivir, i tak jest spadziła, iż konie nie mogą na nią wyleźć. Jenerał Chłopicki przedsięwziął przy okropnym nieprzyjacielskim ogniu atak. Batalion grenadyerow Nadwiślańskich i 2 inne bataliony postępowały przeciw nieprzyjacielowi w szyku do boiu, gdy tymczasem Pułkownik Kalinowski zastąpił ie z boku z fizelerami 1go pułku. W zapale potyczki zagroziła nieprzyjacielska kolonna lewemu naszemu skrzydłu, lecz odpartą została. Pułkownik Milet, który po dwa razy był raniony i zaledwo do

życia przywrocony został, uderzył na czele walecznego 121go pułku naprzód: dostaliśmy się do stanowisk nieprzyjaciela i iedno po drugim zostało opanowane. Po dwugodzinnym nadzwyczaj krwawym walce uciekał nieprzyjaciel w nieładzie, cisnął się na most przy Libron, który pod natękiem uciekających załamano się. Skaly okryte są trupami, a wody rezaszają daleko potopionych. Zmordowanie tylko naszego wojska potoczyło koniec rzezi i dalszemu ściganiu. Rozproszenie nieprzyjaciela było zupełne; żołnierze opuścili swoich officerow, powrocili do Arragonii i Kastylii, poprzyśiągłszy, iż nie będą się wiecey biłi.

Strata nieprzyjaciela była nadzwyczaj wielka; nasza składała się tylko z 20 zabitych i 80 ranionych ludzi.

Katalonia.

Wojsko Katalonii, pod rozkazami Marszałka Macdonalda, Xcia Tarentu, przebiegło w roznych kierunkach całą Katalonią. Wszedzie za zbliżeniem się iego uciekały kupy rokoszanow. Gdy porządek przywrocony został w dolinach Solsony, Cerrera i Balaquer, wyruszył Xcie Tarentu z ostatniego tego miasta d. 3 Listopada, dla zastaniania konwoiow żywności, które zgromadzone w Gironie i przeznaczone były do Barcelony. D. 10 przybył do Girony z dwiema dywizjami wojska swojego; rokoszanie uciekli zewsząd w gory. Pozwolił tu dni kilka wojskom swoim wypocząć, okrył je i przytączył do nich polutki, które na niego w Gironie czekały. D. 22 udał się z Girony liczny konwoy zboża, żywności, prowiantow i stado 200 wołów, zebrane za starannością Jenerała Baraguay d'Hiliers, i d. 25 przybył wcałości do Barcelony. D. 26 wyru-

szyl Xcie Tarentu do Tarragony i Tortosy, zmocniwszy pierwey załogę Barcelony.

Obłężenie Tortosy.

Od dawnego czasu trzymał Korpus z kilku tysięcy rokoszanow złożony miejsce Falset osadzone i przeszkadzał obłężeniu Tortosy. D. 19 Listopada rozkazał Jenerał Suchet Jenerałom Abbé i Haberto. wi przeciw nieprzyjacielowi pociągając. Żołnierze nasi w darli się do nieprzyjacielskich szanow; opanowali wszystkie 3 nieprzyjacielskie obozy i porazili nieprzyjaciela. Około 500 żołnierzy i 40 officerow zabrano w niewolą; pomiędzy ostatniemi znajduje się Hrabia de la Canada, maior Grenady, Brygadyer Garcia Navarro i wielu innych wyzszege stopnia officerow.

Zdobyliśmy 100-000 ładunkow, wiele ryżu, sucharow i wina. Na plaću boiu znaleźliśmy 1000 porzuczonych karabinow. Nieprzyjaciel utracił w tey rozprawie 1200 ludzi. Nasza zaś strata wynosiła tylko 2 zabitych ludzi i kilku ranionych.

Jenerał Suchet usiłował kilkokrotnie nakłonić do bitwy Walencyyskie wojsko, którem Bassécourt dowodzi; Jenerałowi Musnier udało się nakoniec zwabić go do Uldecina. D. 26 Listopada pokazał się Bassécourt z 800 piechoty i 800 jazdy. Za pomocą nocy zbliżył się do obozu 114 pułku, lecz był oczekiwany i wystrzałem, który okrył ziemię ludźmi i końmi, przywitany. Pułkownik dragonii Królowey był raniony. Dzień nie obiaśnił ieszcze naszych poruszeń, gdy wszystkie wojska stały już w linii. Nieprzyjaciel uderzył na nas 3 kolonnami. Jedna z nieprzyjacielskich kolonn

trzymała osadzone wzgorzki przy starym zamku. Pułkownik Elleve wyparł ją z tego stanowiska, huzary postąpiły naprzód, a 114ty pułk, złożył swoje tłumaczki, aby tem bardziej za nieprzyjacielem pospieszył, chociaż sześć razy od nas był liczniejszym. Dościgniony został przy moście Cenia. Zaczęła się rzeź okropna: 300 ludzi i 11 oficerów dostało się w naszą niewola, którzy prawie wszyscy byli z pułku Sabaudzkiego. Złączyła się jednak pobita kolonna z drugą. Zatrzymał się nieprzyjaciel cokolwiek, potem cofnął się do Winarox; lecz na jego nieszczęście uprzedził go tam Jenerał Musnier. Od tej chwili był nieprzyjaciel z przodu, z boku i z tyłu gromiony, i w krótko w zupełnym nieładzie uchodził. Jenerał Boufsard tak żywo ścigał z huzarami i kiryserami nieprzyjaciela, iż wielu pieszych i konnych żołnierzy bojąc się bydź pokieranymi wskakiwali w morze i potopili się. Wypadek tych obrotów i ataków zjednał nam 2500 żołnierzy i 80 oficerów jako jeńców. Przeszło 1200 zostało zarąbanych, zabitych lub zatopionych, a gościńce zasłańe były amunicyami i karabinami, które zbierano.

My żałujemy tylko straty 20 zabitych i 44 ranionych ludzi.

W czasie świetney tej rozprawy groziło 27 Angielskich armatnych szalup wieży Rafita i uśiłowały w tyle naszego wojska wylądować. Jenerał Harispe wysłał tam zaraz Kapitana Sieyes z oddziałem artyleryi. Kilka haubicowych kul, które padły na nieprzyjacielskie statki, były do ratecznymi do odpędzenia Anglików, którzy z daleka przypatrywać się musieli zupełney porażce Hiszpanów.

Kapitanowie Hamelin i Duperre, któ-

rzy na wyspie Francuzkiej tak walecznie się sprawili, mianowanemi są komandera- mi 1. i 2. honorowej.

P. Devilliers - Duterrage mianowany został jeneralnym dyrektorem policyi w departamentach Hollenderskich, a P. Cham- bure jeneralnym dyrektorem poczty w tych- że departamentach.

P. Eysenberg, poborca w Moguncyi, i kilku innych poborców oddalonymi zo- stali, ponieważ ich kasy nie znajdowały się w porządku.

Xże Jstryi (Marszałek Befsieres) poie- chał do Tulozy, dla przyzdowania tam na wybiórczem kollegium.

Od granic Hiszpańskich d. 30. Listopada.

Postąpienie naprzód korpusu Jenerała Drouet zupełnie się potwierdziło. Połą- czona z nim dywizya Jenerała Gardanne, składa teraz przednią straż tego korpusu, który do 27,000 ludzi liczy. Postępuje on ku rzece Tagu. Główna kwatera Jenerała Drouet znajdowała się już w St. Vincent, a przednia straż pod Jenerałem Gardanne w Sarzedas. Oddział lewego skrzydła głównego wojska Francuzkiego w Portu- galii przeszedł w południowej stronie Dar- nos za rzekę Zezere i miał już związek z Jenerałem Gardanne, tak iż korpus Droue- ta połączył się tym sposobem z głównem wojskiem. Ostatnie odmieniło także swo- ie stanowisko, cofnęło się niżej Tagu, trzy- ma północny brzeg jego osadzony i może każdego czasu, iczeli plan naczelnego Wo- dza wymagać tego będzie, przeprawić się na brzeg południowy. Korpus Mortiera nie wszedł jeszcze do Portugalii; ale oczekiwano go niebawnie. Na ow czas spodzie- wać się potrzeba ważnych wypadków.

Astramadura, która przez całe lsto

była placem krwawych potyczek, iest po-
 większey części, od czasu, iak plac wo-
 ienny przeniosł się wewnątrz Portugalii,
 meosadzona. Woyska Angielskie opuści-
 ły od dawna okolice Elwas i Badajoz;
 korpusy rokoszanow tych okolic udały się
 także do Portugalii i małe tylko załogi po-
 zostaly się w tych twierdzach; lecz oblę-
 żenie ich nie wchodzi zapewne teraz do
 planu wodzow Francuzkich.

Oddział obserwacyjnego korpusu w
 południowych okolicach, pod rozkazami
 Marszałka Soult, trzyma osadzone po o-
 deysciu korpusu Mortiera idące z Andalu-
 zy do Estramadury drogi, i rozciąga się aż
 do Aracena i St. Olalla, gdzie także moc-
 ne stoiają oddziały. Główna siła woyska
 Francuzkiego znajduje się na prawym
 brzegu Gwadalquivir między tą rzeką i
 Tinto, dla przeciwienia się nieprzyaciel-
 skiemu wylądowaniu.

Mądrym rozporządzeniom i wytrwało-
 ści Jenerała dywizyi Lorge udało się
 nakoniec wytepić zupełnie kupy rozboj-
 nikow, które długi czas plądrowały pro-
 wincyą Manchę i w całej rozciągłości mię-
 dzy Toledo i Andaluzyą aż do gór Sierra
 Morena przywrócić spokoyność i porządek.
 Dla zabezpieczenia związkow na głównym
 tym woyskowym gościńcu Ronda i Castellon
 Consuegra i Madridejos mały korpus Fran-
 cuzki. W tej części Hiszpanii rozstawione
 są także małemi oddziałami Niemieckie
 woyska, które rozciągają się od Sierra Mo-
 rena aż do Zarzuela i Villarubia w provin-
 cyach Manchy i Toledy. Hollenderski kor-
 pus, który nie iest ieszcze do woyska Fran-
 cuzkiego wcielony, stoi także w prowincyi
 Mancha pod rozkazami Jenerała Lorge.
 W okolicach tych dla zabezpieczenia sta-

nowisk zachowane iest takie same systema
 iak w północney Hiszpanii. Zakładają w
 różnych miejscach szançe i woyskiem o-
 sadzają; te służą na składy artyleryi,
 żywności i woyskowych potrzeb. Najle-
 piej obwarowanem z tych miejsc iest Con-
 suegra. Z resztą postzegają z radością, iż
 zapał, którego dowodczy rokoszu blisko
 od 3 lat używali do uzbroienia ludu i pro-
 wadzenia go do boiu za swą sprawę za-
 czena słygnąć, i coraz bardziey rozszerza
 się w Hiszpanii przekonanie o mocy nowej
 dynastyi. Nakoniec potrzeba porządku i
 spokoyności daje się wszystkim coraz bar-
 dziey czuć, i dla tego zmniejszają się co-
 dziennie kupy rokoszanow. Wyrok Kró-
 lewski nakazujący rodzicom i opiekunom,
 których sy owie i wychowawcy znajduja
 się przy rokoszanach, dostawic rekruta do
 woyska Królewskiego, pod karą wywie-
 zienia do Francyi, sprawił dobry skutek.

Z Lwowa d. 12. Grudnia.

Onegday przybył tu Amerykański ku-
 piecki okręt prosto z Bostonu. Kapitan ie-
 go zapewnia, że wiele takowych okrętow
 płynie ieszcze z tegoż miejsca do naszego
 miaśta. Rząd nasz posłał do Paryża za-
 pytanie, iak sobie ma z tym okrętem po-
 słąpić.

Z Neapolu d. 7. Grudnia.

Wczoray przybył tu Amerykański o-
 kręt po 38 dniach podróży prosto z Bostonu
 z pozwoleniem Francuzkiem. Ładunek
 iego składa się z cukru, kawy, cyna-
 monu, i t. d. Kapitan iego mowi, że w
 krótcie przybędzie tu wiecey okrętow z Bo-
 stonu także z pozwoleniami Francuzkami.

Z Augsburga d. 24. Grudnia.

Wczoray przed południem Królowa
 Jmć Bawarska, z dwiema starszemi swoie-

mi córkami i znacznym dworem przejechała przez nasze miasto w powrocie z Karlsruhe do Monachium.

Dotąd mamy tu zupełnie Włoską zimę, to jest deszcz i mocne wiatry. D. 21 uderzył piorun w okolicach naszego miasta; rzadkie zdarzenie o tym czasie.

Przedarz towarow osadowych zupełnie teraz ustala. Cetnar cukru, który z terazniejszą opłatą celną kosztuje samego właściciela do 280 złr. przedawany tu jest po 220, a nawet i po 200 złr. tak wielka zachodzi potrzeba pieniędzy. Z innemi osadowemi towarami podobnie się dzieje.

Z Frankfurtu d. 23 Grudnia.

Hrabia Wintzengerode, generał dywizji w służbie Króla Jmci Westfalskiego, przejechał wczoraj przez nasze miasto z Kassel do Paryża.

Wielkie środki, które Cesarz Napoleon przedsięwziął, i które zamykają ład dla handlu Angielskiego, nadadzą nowy wzrost przemysłowi Niemieckiemu i Szwajcarskiemu. Dla czegoż niemielibyśmy się obęysdz bez Anglii? Wszakże pierwsze wyobrażenie o rękodziełach od nas powzięta. W Szwajcaryi, Alzacyi i Czarnym lesie przedzono bawełnę i robiono z niej materye, nim jeszcze znana była w Anglii bawełna jako artykuł handlowy. Pierwsze muśliny robione były w St. Gallen w Szwajcaryi roku 1763, gdy podług wyznania Lorda Lauderdale wiego dziele obogactwie narodowym, Anglicy zaczęły dopiero w roku 1765 używać bawełny do swoich fabryk. W rok potem otrzymał Arkwiggs patent na machinę do przedzenia bawełny. Mamy pewne dowody, iż od roku 1740 do 1741 przedzona była bawełna w Czarnym lesie. Fabrykant z Arau,

był najpierwszym do tego pobudzą, postawszy tam najlepszych swoich przedarzy dla nauczania mieszkańców przedzenia. Poszywanie później dopiero zaprowadzone zostało, ponieważ wielu podlegało trudnościom. Najpierwsze muśliny poszywane pokazały się w roku 1757 w hrabstwie Bondorff w Czarnym lesie. Trzej fabrykanci z St. Gallen postali tam najrzęczniejszych poszywaczow, dla nauczania tej sztuki. W departamencie wyższego Renu znajdujemy podobne ślady od dawnego czasu zaprowadzonych rękodzielni bawełnianych, równie, iak w Xięstwie Neufsztelskim i innych częściach Szwajcaryi. Rękodzielnie Indyjskich płócien i syców w Mühlhausen, Wesserlingen, a później w okolicach Kolmaru, szły na wyścigi z rękodzielniami Neufsztelskimi. W Kantonie Appenzell robią najpiękniejsze kotony.

Z Sztokholmu d. 21 Grudnia.

J. K. Mość odebrawszy od Króla Westfalskiego dwie wielkie ozdoby orderu korony Westfalskiej, zatrzymał jedną dla siebie, a drugą dał Generalnemu rządzczy, Hrabieemu Essen. Posłał nawzajem Królowi Jmci Westfalskiemu dwa ordery Serafina, z tych zatrzymał w spomniony Monarcha jeden dla siebie, a drugi dał swojemu Ministrowi stanu związkow zagranicznych, Hrabieemu Fürstenstein.

Z Kopenhagi d. 29 Grudnia.

Królewiczowa Następczyną tronu Szwedzkiego przejeżdżając przez nasze miasto rozdała urzędnikom dworą naszego znaczne podarunki.

Na Sproge urządzają znowu mieszkanie dla wygody przejeżdżających tej zimy przez Belt.

We środę przed południem przedstawiony był J. K. Mci Szwedzki Podpułkownik i Kawaler, Baron Cederström, przez posta Szwedzkiego, Barona Oxenstierna.

Franцузcy Officerowie Dalleroi, Drevie, Joseph i Villeneuve przybyli tu z Szwecyi.

Z Helsingborga donoszą, iż wystrzały z dział ogłosiły tam d. 26 b. m. odiądz Królewiczowej Następczyni tronu Szwedzkiego. W Helsingrze rozdana ta Xżna pomiędzy Duńczyków znaczną podarunki. Dalej donoszą z Helsingborga, iż Anglicy zaraz po wypowiedzeniu im wojny przez Szwecyą opanowali wysepkę Widerö przed Torreko w Halland, dla przeszkodzenia żegludze podbrzeżney. Mamy także wiadomość z Szwecyi, że nieprzyjaciel porwał z portu niedaleko Marstrand 8 Szwedzkich statków.

Z Londynu d. 16. Grudnia.

(Przez Francyją.)

Wczoray nadeszły listy od Lorda Wellington z Kartaxo pod d. 1 b. m. Do tego czasu nie zaszła żadna odmiana w stanowiskach obu woysk. Malseną obwarował Santarem i nowe szanse wznieść kazał. Domyślają się, że tam oczekuje posiłków. Zaszły niektóre utarczki, lecz te żadnych za sobą nie ciągną skutków.

Gazeta Alfred umieściła artykuł następujący:

” Ostatni sprzymierzeniec (Szwecya), którego Angliia miała jeszcze na stałym lądzie, przymuszony nakoniec został przystąpić do wielkiej ligi stałego ładu. Kraj nasz pozbawiony przez to został wszelkich związków z stałym lądem. Cztery jedyna po drugiej następujące koalicje przeciw Francyi zrzuciły powszechny związek przeciw Anglii. Oczekiwać tylko jeszcze

należy, czyli zosłałace w ręku Anglii zwierzchnictwo morza przewazyć potrafi woyskową siłę Europy. Dotąd morze Bałtyckie otwarte było dla naszego handlu, który pomimo kładzionych przeszkod znajdował dosyć zyskowny odbył. Lecz wojna z Szwecyą wstrzymuje wszelki wywoz z Anglii, i zabrania dowozu potrzebnych rzeczy, które zapewniłyby mogły niepodległość naszego kraju. Pierwszy krok, który Szwecya i Daniia przedsięwzma będzie bez wątpienia zamknięcie Sundu. Dotąd, ile wiedzieć możemy, nie uznano jeszcze tego środka, za podobny; lecz można być pewnym, iż użyją do tego wszystkich źródeł wojny. Napoleon postąpił już daleko w swoim planie do zniszczenia handlu Angielskiego; jedyna tylko Ameryka jest jeszcze na przeszkodzie do uzupełnienia jego zamiarow. „

Z Nowegoortku d. Listopada.

W zachodniej Floridzie zaszły podobne zdarzenia, jak w Chila i Quito. Reprezentanci Indu w mieście Baton Rouge wydali d. 26 Września odezwę, przez którą ogłosili wszystkie powiaty, które składają zachodnią Floridę za kraj niepodległy i wzywają je do nadania sobie samowładnego rządu.

Z Hamburga d. 31 Grudnia,

Z powodu przyłączenia naszego miasta do państwa Francuzkiego, zosłały dziś kasy publiczne z rozkazu Jenerała Campans na rzesz skarbu zabrane i zapieczętowane.

Z Medyolanu d. 16. Grudnia.

Nowo urodzony syn Wicekróla Włoskiego ochrzczony zosłał d. 10 b. m. przez Arcybiskupa Rawenny, W. Jałmużnika J. C. K. Mci w obecności oycy i całego dworu.

D O D A T E K

D O N^{ru} 4.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 13. STYCZNIA 1811 Roku W NIEDZIELE.

Najjaśniejszy Król Saski, Xże Warszawski, w Pitnic pod d. 11 Lipca 1810 roku wysłużonego w korpusie Indzynierow Porucznika, Jakóba Czernińskiego, Jeometrą całego Xięstwa Warszawskiego Patentować raczył; pozwalając onemuż wszelkie czynności z nauk miernictwa wypływające, w temże Xięstwie odbywać, na który to urząd d. 30 Grudnia 1810 roku przed JW. Prefektem Departamentu Krakowskiego przysięgę wykonał.

Prefekt Departamentu Krakowskiego.

Kończące te prawie we wszystkich Departamentach z dniem 1 Lutego r. b. kontrakty z Liwerantami o dostawę mięsa, wódki, światła i opatu dla woyska, potrzebę zawarcia nowych takowych umow wskazuje. — W tym zamiarze Dyktor Naczelný żywności woyska przedsięwziął ogłosić nową licytacją na cały kray dostawy wzwyz wspomnianych artykułow dla woyska na pięć miesięcy, to jest: od dnia 1 Lutego do dnia ośmiatniego Czerwca r. b. Licytacja takowa odbywać się będzie publicznie w Warszawie w Biorze Dyrekcji żywności woyska, na każdy Departament z osobna poczawszy od d. 17 Stycznia r. b. wciaż, i fak:

Dnia 17 Stycznia Entrepriza dostawy mięsa, wódki, światła i opatu dla woyska konsyliującego w Dep artamentach Poznań-

skim i Kaliskim.

Dnia 18 Stycznia podobnaż Licytacja dla Departamentow Bydgoskiego i Łomżyńskiego.

Dnia 21 Stycznia dla Departamentow Krakowskiego i Radomskiego.

Dnia 22 Stycznia dla Departamentow Lubelskiego i Siedleckiego.

Dnia 23 Stycznia dla Departamentu Płockiego.

Dnia 24 Stycznia dla Departamentu Warszawskiego.

Dostawa takowych artykułow dla woyska w każdym z osobna Departamencie najmniej żądającemu przybitą i przysądzoną będzie. Kondycye i Præmium fisci ceny do każdego Departamentu przed licytacją ogłoszone zoftaną.

Wszyscy zatem chcący się takowej, do którego bądź Departamentu, entreprizy podjąć, opatrzeni w wadium 10,000 zł. pol: wynoszące, zechcą na terminach przeznaczonych w Biorze Dyrekcji żywności woyska w Warszawie stanać.

Dan w Warszawie d. 5 Stycznia 1811.

Radzca Stanu, Naczelný Dyktor
Żywności woyska

Zgodn: z orygina: (Podp.) *Wielhorski.*
zaświadczam *Jan Suchodolski Szef Kor.*
Miroszewski. (L.S.)

Za zgodność *Wronski, S. J.*

Z Warszawy d. 8. Stycznia.

(Z Gazety Warszawskiej.)

Do Redaktora Gazety Warszawskiej d.

6 Stycznia 1811 w Warszawie.

” J.O. Xze Poniatowski Minister wojny, i Wodz Naczelnny woyska Xięstwa Warszawskiego, zlecił mi wezwać W Pana, abyś w przyszłym Numerze Gazety swojej chciał umieścić, że został uwiadomionym przez J.W. Rapp. Gubernatora Gdańska: iż Najjaśniejszy Cesarz nowy raczył dać dowod swey łaskawey o woysku naszym pamięci i pieczołowitości, rozkazawszy, aby każdy żołnierz, załogę Gdańska składający, odebrał z zabranych na brzegach morza Bałtyckiego towarów Angielskich, po iedney parze spodni manszelirowych na zimę i po iedney parze nanekinowych na lato.

” Donosi eraz J.W. Jenerał Gubernator Gdańska J.O. Xciu Ministrowi Woyny, iż Najjaśniejszy Cesarz zalecił, aby 60 frankow cla od beczki, które był nałożył na handel Gdański, i które miało bydź wybierane przez komory celne Cesarskie odtąd wybieranem było przez sam Senat, rownie iak cło nałożone na towary osadnicze podług Taryfły pod 5 Sierpnia, roku zeszłego wydane.

” Zdaie się, iż pomyslna ta nowina dla handlu Gdańskiego, ak nayszczęśliwszy wpływ mieć będzie na handel Xięstwa Warszawskiego. „

Proszę przyjąć zapewnienie moiego szacunku.

Jenerał Dywizyi

Szef Sztabu głównego

Firzer.

Z Kassel d. 27. Grudnia.

Wyrok Królewski zawiera urządzenie

szkoły dla cerek kawalerow orde ru korony Westfalskiej. Liczba umieszczonych w tey szkole cerek wynosić może 50; lecz 20 tylko będzie kosztem orderu edukowanych. Pomiędzy p wyższą liczbą mogą się także siostrzenice kawalerow orderu znajdować. Reszta dziewcząt będzie na pensyi po 800 i 400 frankow.

Członkom orderu będą pensye w przyszłym miesiącu od czasu ich mianowania az do 31 Grudnia 1810 wypłacone. Na przyszłość będą takowe pensye co 6 miesięcy wypłacane.

W Brunświku spalone zostały Angielskie towary d. 21 Grudnia.

Z Gdańska d. 28 Listopada.

(Z Monitora Francuzkiego.)

Angielskie wojenne okręty, które przed Piławą stały, dla bronienia stojących w przedporciu kupieckich okrętów, odebrały rozkaz do spuszczenia tych okolic. Chciały uprowadzić z sobą kupieckie okręty, ale kapitanowie ich nie chcieli z niemi odplynąć. Jak tylko oddaliły się Angielskie wojenne okręty, opanowali Prusacy wszystkie kupieckie, wsadziwszy na każdy okręt po 10 ludzi. Kapitanowie tych okrętów kontenci są, iż nakoniec los ich po tak długim tułaniu się rozstrzygniony został, lubo woleliby byli dostać się korsarskim okrętom w ręce, bo mogliby byli żądać od afsekurantow wynagrodzenia, a tak nie dostaną. Okręty te skonfiskowane zostały.

Z Wiednia d. 5. Stycznia.

Kurs Bankocetli jest dziś: Za 100 złr. w konwencyyney monecie 850 złr. Bankocetlami. Za czerwony złoty Cesarski 40 złr. 22 kr. a za Hollenderski 42 złr. 15 kr. Bankocetlami.

Rozmaite wiadomości.

Pogłoka, iakoby Angielska eskadra pokazała się przed Tryestem, nie potwierdziło się; gdyż ostatnie listy z tego miały nic o tem nie wzmiankują.

W okolicach Hamburga utrzymuje się dotąd osobliwszy zwyczaj. Wieśniacy posiadający choćnajmniejszy kawałek gruntu nie chodzą nigdy bez bukietu do kościoła. Chcą oni przez to okazać, iż są właścicielami ziemi. Jakkolwiek mają ogródek mają, poświęcają jego część na kwiaty, które nazywają kwiatami kościelnymi.

W wieku 16tym rościli już sobie Anglicy prawo do morza, chociaż jeszcze małe były morskie mieli, a teraz zupełnie go sobie przywłaszczają. — Królowa ich Elżbieta odpowiedziała Hiszpańskiemu posłowi Mendoza, który zalił się w imieniu swiego Monarchy, iż Angielskie okręty pokazały się w wodach Indyjskich: " że nie uznacie uroszczyń w tym względzie Hiszpanii, i że zdaniem iey morze jest równie dla każdego wolne, iak powietrze.," — Pod panowaniem teyże Królowey wzrastala siła morska Anglii olbrzymim krokiem, a z nią iey uroszczenia. Jakób pierwszy nie ukrywał się z tem więcej i rozkazał sławny ow traktat ogłosić: *Morze zamknięte*. Tak więc widzimy Anglią w przeciągu 40 lat, poki była słabą, utrzymującą wolność morza, a potem przywłaszczającą sobie nad nim panowanie. Zaledwo obiał

Kromwel słyż rządu, gdy kazał Hollendrom zapowiedzieć, iż okręty ich powinny okrętom Angielskim czynić honory, bo iak mówił, W. Brytania nabyła orężem prawa, nie cierpienia na Oceanie inney bandery procz swoiey. — Despotyzm ten powiększał się aż do Ludwika XIV, który utrzymał zasadę, iż bandera zastania towar. Od roku 1713 aż do naszych czasow wzrastala cotaz bardziey potęga Angielska, a z nią zgwalcenie praw narodow. W roku 1736 zatrzymali Anglicy 300 Francuzkich okrętow, które wczasie głębokiego pokoju na morze wyszły, z rozkazu swego rządu, który na 3 miesiące przed wypowiedzeniem wojny w Londynie był podpisany. " Bez pozwolenia Anglii (mówił Chatam) żaden wystrzał na morzu nie może nastąpić.," — W czasie wojny 1756 kazali Anglicy bez żadney przyczyny zabierać neutralne okręty, które prowadziły handel do osad Francuzkich. Zaprzeczając Anglii zasady, iż bandera zastania towar, nie wzdrygała się zaprowadzić także prawa przetrząsania okrętow.

Stopnie Ziarna.

Dnia 7go Stycznia 1811,

	z rana	—	po południu	—	w wieczor.
	15	—	13	—	20.
—	8	—	15	—	16.
—	9	—	20	—	13.
—	10	—	12	—	6
					12.

J. Karkoszyński,

D O N I E S I E N I A.

Dnia 1go Lutego 1811 w kamienicy pod Nrem 53 na ulicy Sienney będą wina fiarsy Węgierskie przez publiczną licytacją o godzinie 9 z rana, za bankocle Wiedenskie, lub monetę Pruską zdawkową, lub grubą sprzedawane.

W Xiegarni Jana Maja w Krakowie na ulicy Floryańskiej pod Nrem 507 znayduje się świeżo wyszłe z druku dzieło pod tytułem: *Porządek Fizyczno-Moralny, czyli Nauka o należytościach i powinnościach człowieka, wydobytych z praw wiecznych, nieodmiennych i koniecznych Przyrodzenia.* — przez H. K. Tom pierwszy kosztuje zł. pol. 6. Tom zaś drugi w ciągu roku terazniejszego wyйдzie z pod prasy drukarskiej.

Z strony Intendentury dóbr i lasów Narodowych Departamentu Krakowskiego wiadomo się czyni, iż w skutek Reskryptu JW. Radzcy Stanu, Jeneralnego dóbr i lasów Narodowych Dyrektora z dnia 26 Listopada 1810 Nr. 671 będzie więcęcy dającemu zadzierżawione małe polowanie, na lat 3 lub 6, ieżliby sobie dzierżawiący tego życzył, do czego oznacza się termin licytacji w Jaworznie, Słomnikach, i Smardzowicach pod Oycowem dnia dwudziestego Stycznia r. b. Warunki kontraktu przed zaczęciem licytacji w urzędzie Naddzierżawcy respective kazdey z powyższych Ekonomy oznajmione zostaną. Wszyscy przeto chęć licytowania mający wzywają się, aby na wyznaczony wyżej dzień o godzinie 9cy z rana znajdować się raczyli.

W Krakowie dnia 30 Stycznia 1811 roku.

W oddaleniu się W. Intendenta na lufracyą dóbr.

Bogusław 1, sekret rz.

Sąd Kryminalny Departamentów Lubelskiego i Siedleckiego, wzywa niniejszym P. Stanisława Galewskiego mianowanego Dekretem JW. Ministra Sprawiedliwości Kancelistą przy Wydziale Policyi poprawczy w Zamoysciu, ażeby w celu pełnienia obowiązków Urzędu swego na mieysce urzędowania, to jest do Zamoyscia na dzień 1 Stycznia niemylnie stawiał się, inaczej po uchybionym terminie wyznaczonym, Urząd po nim za wakujący uznany, i inny kandydat na to mieysce JW. Ministrowi Sprawiedliwości do zatwierdzenia przedstawiony będzie. W Lublinie d. 29 Listopada 1810.

Połocki. Swidzki Secr.

Trybunał Cywilny Iwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego na wniosek JW. Prokuratora Królewskiego do wiadomości publiczney podaje: iż Ur. Jan Kanty Michiński bywszy Burgrabia Trybunału tutejszego uwolniony od urzędu Burgrabiego żąda oddania sobie kaucyi danej na summę 3000 zł. pol. Ktoby zatem do rzeczowego Ur. Michińskiego miał jaką pretensyą z sprawowanego przez niego urzędu Burgrabiego pochodzącą, ma się zgłosić do Trybunału tutejszego w przeciągu miesiąca jednego, gdyż po upłynionym tym terminie kaucya Ur. Michińskiemu zwrócona zostanie. W Krakowie dnia 18 Grudnia 1810.

Nikorowicz, Prezes.

Szpor, Sekretarz.

Trybunał Cywilny Iwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego wydziału Igo Wszystkim którym na tym zalezy podaje do publiczney wiadomości, iż nadesłane do tutejszego Trybunału od Wysokiego Trybunału Appellacyjnego Xięstwa Warszawskiego, w Rewizoryum Wiedeńskim zapadłe dekreta na dniu dzisiejszym na audyencyi Trybunałskiej publikowane były, które to dekreta rownie jak i akta następujące: 1 W sprawie Ur. Jozefy z Rogalskich Petryczynowey przeciwko Ur. Stefanowi Petryczynowi o nieważność małżeństwa. 2 W sprawie Małgorzaty Słęczkowskiej przeciwko Elżbiecie Lipocowey o powrocie pożącanego łańcuka. 3 W sprawie Ur. Jozefy z Bottow Wieruskiej przeciwko Ur. Stanisławowi Wieruskiemu o summe 625 z. ryn. tudzież 17 z. 1yń. 18 kr. 4 W sprawie Ur. Antoniego Korybuta Daszkiewicza przeciwko Wojciechu w Olechowskiemu o uślapienie folwarku Obrazowski zwanego. 5 W sprawie Ur. Alexandra Potkańskiego przeciwko Ur. Jozefie z Cieszanowskich Potkańskiej, o zapłacie summy 342 z. 1yń. 52 kr. i 35 ryń. 30 kr. 6 w Rekursie Bazylego Lewickiego, Mandatarjusza Jana Taubera w sprawie z Xiędzem Urbanem Pomianowskim, o summę 100 czer. zł. i 850 ryń. 7 O uciążliwości Rewizoryalnych Elżbiety Lipocowey w sprawie z Małgorzatą Słęczkowską o powrocie łańcuka pożącanego. 8 W proźbie w sprawie Ur. Jozefy z Winnickich Huinnickiej z Uur. Konegundą Sołtykową, Tomaszem, Michałem i Janem Kantym Sołtykami o zniszczenie testamentu ś.p. Macieja Sołtyka, w kancelaryi Trybunału złożone, strony za opłatą tax z teyże kancelaryi swego Trybunału położyć mogą. — W Krakowie d. 3 Listopada 1810.

Nikorowicz, Prezes.

Szpor, Sek.